

عنوان مقاله:

معماران کوچک: آموزش معماری از آموزش سینه به سینه تا آموزش شانه به شانه

محل انتشار:

فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره 14، شماره 56 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

عیسی حجت - عضو هیئت علمی دانشکده معماری دانشگاه تهران تهران ایران

خلاصه مقاله:

یکی از پرسشهایی که در محافل حرفه ای و آموزشی معماری مطرح می شود این است که آیا معماری ذاتی یگانه و والا دارد که معماران برای رسیدن به آن می کوشند یا مسئله معماری به تعداد معماران پاسخ دارد؟ در این مقاله درباره وجود و دعم این ذات با رجوع به زمان بحث شده است زمانی این ذات وجود داشته و معماری را با عالم قدسی مرتبط می کرده است زمانی این ذات را پیشگامان معماری مدرن معماران بزرگ ابداع و پیشنهاد می کرده اند و امروزه با عبور از دوران سنتی و مدرن و مرگ معماران بزرگ این معماران کوچک هستند که بی هیچ الگویی در برابر، هریک به شیوه ای طراحی می کنند و به روشی می سازند، در روزگار معماران کوچک دوران کثرت گرایی پسامدرن طراحی معماری دوازی معماری و در نهایت آموزش معماری با این پرسشها مواجه می شوند به کدام شیوه طراحی کنیم؟ معیار قضاوت درباره آثار معماری چیست؟ مدرسه معماری چه چیزی را باید آموزش دهد؟ استاد معماری در این عالم کیست و رابطه او با شاگردان چگونه است؟ شاگرد معماری در این عالم چه ویژگیها و چه نیازهایی دارد؟ نظام و محتوای آموزش در دوران پسامدرن چه می تواند باشد؟ مکان آموزش طراحی معماری به معماران کوچک کجاست؟ در پایان پس از کاوش در پرسشهای یاد شده، رهیافتهایی برای آموزش طراحی، به معماران کوچک پیشنهاد شده است

کلمات کلیدی:

آموزش معماری، گوهرمعماری، معماران بزرگ، معماران کوچک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/406013>

